Олена ГАСЬКЕВИЧ

Старший науковий працівник

Обласний музей Юліуша Словацького в Кременці від самого початку свого заснування став живим і дієвим вогнищем культури, місцем зустрічей митців, науковців, літераторів, молоді та студентства,осередком обміну думками та презентацій творчих досягнень. Імпрези розраховані на різноманітну аудиторію і одним із чільних завдань є розвиток естетичних смаків молодого покоління. 6 грудня у музейному Салоні Саломеї гостем був Тернопільський бард Олександр Марченко, який презентував тут свою авторську літературно-музичну програму «Повій, вітре…» за мотивами творів класиків української літератури. Імпереза не була приурочена жодній пам
'
ятній даті. Адже, за словами пана Марченка, про класиків варто згадувати не лише у дні народження чи смерті та висвітлювати їхні постаті як патетично-забронзовілі монументи. Творчість відомих усім нам Григорія Сковороди, Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка – жива і актуальна, близька серцю кожного українця. Підхід автора програми до підбору творів був глибоко особистий. Пан Олександр керувався власними вподобаннями, намагаючись донести до аудиторії ті твори,які були особливо близькі його серцю. Митець майстерно поєднав загальновідомі твори («Мені однаково»– (Т.Шевченко) із менш знаними «Ой, горе тій чайці» –(І.Мазепа); старовинні –

(Г.Сковорода) із сучасними –(Л.Костенко); пісня чергувалася із декламацією поезії та прозою. Олександр Марченко вів невимушений діалог із аудиторією, його глибокий голос з оксамитовими нотками заворожував, а майстерна декламація змушувала по-новому сприймати хрестоматійні твори

Втім, про Олександра Марченка варто сказати трохи більше. Народився поет у Львові, але своїм рідним містом завжди вважав Тернопіль. Трепетний емоційний зв’язок у пана Олександра і з Кременцем, містом юності його батьків. Львівська консерваторія, Тернопільське залізничне депо, Київська та Тернопільській державна філармонія, Тернопільський комерційний інститут – це тільки основні віхи у його яскравій і різноманітній трудовій біографії. Мимоволі дивує багатогранність талану пана Олександра.

